У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 221. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 1-го ГРУДНЯ 1971 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, DECEMBER 1, 1971 No. 221. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Вівторок, 30 листопада 1971

В АМЕРИЦІ

ІНСТИТУТ ГЕЛЛУПА ПРОВІВ ОПИТУВАННЯ серед учасників конференції провідних профспілкових діячів у Маямі, щоб встановити, наскільки популярна серед них діяльність президента Ричарда Ніксона. Виявилось, що 63% опитуваних засуджують не надто прихильну зустріч Президента на тій конференції, а що стосується загальної популярности всіх заходів Президента, то їх схвалюють 42% провідних діячів професійних спілок ЗСА. Серед нечленів професійних спілок популярність президента Ніксона зросла в кінці листопада до 50%, себто на 1% більше, ніж у серпні.

НОВОПРИЗНАЧЕНИЙ ЧЛЕН КОМІСІЇ ПЛАТЕНЬ Вірджіл Дей висловив думку, що треба буде впродовж яких двох - трьох років дотримуватись економічної урядової політики „заморожування цін і платень", щоб мати справді позитивні наслідки в економіці ЗСА. В. Дей є керівником економічного сектору урядової Комісії платень.

У ПІВДЕННО - КОЛОРАДСЬКОМУ СТЕЙТОВОМУ КОЛЕДЖІ закінчилась триденна конференція порторіканців і американських мехіканців, у якій взяли участь 400 делегатів. Учасники конференції вирішили унезалежнити свою політичну партію „Ля Раза Уніда" від всіх інших політичних партій у З'єднаних Стейтах.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ НА НЮДЖЕРЗЬКОМУ ТИРНПАЙКУ відбулася перестрілка між стейтовою поліцією і трьома особами в авті, що його поліція намагалась затримати. Невідомі важко поранили двох поліцаїв, покинули авто й подались до недалекого міста Вудбридж. Там вони проникли в будинок школи, але алярмова система в тім будинку дала знати поліції про непрошених гостей: під час сутички в шкільній залі одного злочинця було вбито, а двох інших схоплено.

У СВІТІ

У МОСКВІ ПЕРЕБУВАВ міністер закордонних справ Вальтер Шеель і мав довгі наради з совєтським міністром закордонних справ Андреєм Громиком. Західня Німеччина заявила була, що ратифікує пакт безпеки з СССР щойно після того, як покращають відносини довкола Західнього Берліну. Відповідне порозуміння осягнули чотири амбасадори, але східньо - німецькі комуністи саботують реалізування його. Тепер Громико наполягає, щоб ратифікували пакт Москви й Бонну без уваги на Берлін.

ГРУПА АМЕРИКАНСЬКИХ БІЗНЕСМЕНІВ ПРИЇХАЛА до Москви, репрезентуючи 70 великих американських компаній і корпорацій. Між отими американськими „капіталістами" є колишній секретар хліборобства Орвіл Фрідмен.

У КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАЮ ПЕРЕСТАЛИ називати заступника Мао Тсе-тунга і військового міністра Лін Піао між державними достойниками. В минулому році в депеші з нагоди роковин державности Альбанії підписаними були Мао Тсе-тунг, Лін Піао і Чу Ен-лай, у цьому році — Мао, Чу Ен-лай і президент Тунг Пі-ву.

ДО ЛОНДОНУ ПРИЛЕТІВ ізраїльський міністер закордонних справ Ебба Ебан на триденні наради про ситуацію на Близькому Сході та про торговельні взаємини Ізраїлю з західньо - европейськими країнами, членами Европейської Економічної Спільноти, куди внедовзі приступить і Британія.

У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ЗАГОСТРИЛАСЬ страйкова ситуація: страйкують поверх пів мільйона робітників автомобільного й металюрґійного промислу. Робітничі спілки вперше у войовничому настрої, провокуючи різні вуличні інциденти. Працедавці з важкого промислу повели в пресі кампанію, змальовуючи німецьку економічну ситуацію в чорних барвах.

ПРЕДСТАВНИК ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ АСОЦІЯЦІЇ У ВАШИНҐТОНІ д-р Джон Адемс поінформував пресу, що тепер провадяться досить успішні досліди над тваринами з новим ліком, що буде дуже ефективним у боротьбі проти наркотиків. Ідеться про препарат, який до одного місяця цілковито ліквідує в наркомана бажання заживати „героїну" та деякі інші наркотики. Хемічного складу нового препарату покищо не виявлено, бо ще не робили дослідів над людьми і не знають реакції людського організму на нові ліки.

Президент Ніксон полетить до Пекіну 21 лютого 1972

Вашинґтон. — У Вашинґтоні й Пекіні одночасно проголошено офіційно одно речення: „Уряд Народної Республіки Китаю й Уряд З'єднаних Стейтів Америки погодилися, що відвідини президента Ніксона до Китаю мають розпочатися 21 лютого 1972 року." Речник Білого Дому Роналд Зіґлер заявив, що всі дальші подробиці щодо часу перебування в Китаї, шляху подорожі та зупинок, почету Президента і т. ін. будуть оприлюднені згодом та що переговори в усіх справах, які дотичать відвідин Президента в Китаї, проходять дуже успішно. Роналд Зіґлер підкреслив, як це зробив був уже й сам Президент, що та подорож Президента до Пекіну буде „ділова", а не церемонійна. Президент Ніксон заскочив американське громадянство і цілий світ своєю несподіваною заявою в радіо-телевізійній промові 15 липня ц. р., що він отримав і прийняв запрошення відвідати Пекін і що поїде туди „до травня 1972 року". Тоді теж виявлено, що спеціяльний дорадник Президента для справ міжнародної безпеки, проф. Генрі Кісінджер, відбув засекречену подорож до Пекіну 9-11 липня ц. р. Ціллю відвідин Президента у Китаї буде — за заявою Зіґлера — „шукання нормалізації відносин між двома великими народами та обмін поглядів на справи, що торкаються обох країн". У травні наступного року Президент відвідає також Москву. Це станеться вже в розпалі передвиборчої кампанії в Америці, де перші правибори відбудуться у стейті Гемпшірі 7 березня 1972. Відвідини Ніксона у Москві будуть першими відвідинами американського президента від часу Ялтинської конференції в лютому 1945, учасником якої був президент Ф. Д. Рузвелт.

Президент поставить вето проти редукції податків й асиґнування федеральних коштів на виборчу кампанію

Вашинґтон. — З Білого Дому повідомлено, що през. Ніксон загрозив поставленням свого вето, якщо в дебатований тепер Конґресом податковий законопроєкт будуть включені постанови про надмірну редукцію податків, і якщо Конґрес схвалить пропонований для цього законопроєкту додаток, щоб виборча кампанія обох партій була фінансована з федеральної скарбниці. Згаданий законопроєкт з постановами про редукцію податків перейшов уже розгляд Сенату і Палати Репрезентантів і його узгіднює тепер сенатсько - палатна конференція, яка правдоподібно візьме до уваги можливість Президентового вето й виключить із цього законопроєкту контроверсійні постанови. Палата Репрезентантів схвалила провести редукцію податків для підприємств і окремих осіб в цьому і двох наступних роках на загальну суму до 38.8 більйона долярів. През. Ніксон заявив уже, що на таку велику редукцію податків уряд в ніякому випадку не погодиться. Під загрозою Президентового вето Палата Репрезентантів вирішила устійнити найвищу межу евентуальних видатків на телевізійні і радіові виступи кожної з партій у президентських виборах в сумі 8.4 мільйона долярів. Справу цих виборчих видатків Сенат ще розглядає.

Ніксон вживає заходів за збереження миру в Південній Азії

Вашинґтон. — Президент Ніксон звернувся листами до президентів Індії і Пакістану, щоб вони відтягнули свої війська з кордону та вминали дії, загрозливі для миру, та водночас просив листом до Миколи Підгорного, щоб СССР, який підписав недавно пакт приязни з Індією, вплинав на Індію, щоб вона не вела війни проти Пакістану. Покищо нема реакції на ту ще одну інтервенцію президента Ніксона і в прикордонній смузі Індії і Східнього Пакістану продовжуються бої. Індійський прем'єр Індіра Ґанді признала, що в стратегічному обширі Ґіллі у Східньому Пакістані бої ведуться від трьох днів. Індійські війська — мовляв — переступили кордон Східнього Пакістану „в ході самооборони", коли пакістанська артилерія бомбардувала індійське прикордонне місто Балюрґат, в якому згинуло кількадесять осіб. Обшир Ґіллі має тому стратегічне значення, що туди проходить одиноке залізничне сполучення між столицею Східнього Пакістану Дакка і містом Єссоре, що його хочуть захопити бенґальські повстанські війська. Пакістан запропонував генеральному секретареві У Тантові вислати обсерваторів від Об'єднаних Націй на індійсько-пакістанський кордон. Але Індія противиться взагалі будьякій акції Об'єднаних Націй, яка ставила б на рівну дошку Індію і Пакістан, бо — мовляв — не йдеться тут про спір між Індією і Пакістаном а про таку внутрішню політику Пакістану, яка спричинила втечу до Індії кругло 9 мільйонів бенґальців із Східнього Пакістану.

Актуалізується можливість з'єднання обох частин поділеної Ірляндії

Лондон. — Лідер соціялістичної опозиції в Британії, кол. прем'єр уряду Партії Праці Гаролд Вільсон запропонував в минулому тижні, щоб лідери Південної і Північної Ірляндії та британський уряд розпочали наради над виготовленням нової конституції для Північної Ірляндії, яка передбачала б можливість з'єднання її з самостійною Південною Ірляндською Республікою за 15 років, з запевненням повних прав однаково протестантській, як католицькій частинам населення. Прем'єр Північної Ірляндії Браєн Фолкнер негайно відкинув той плян і підкреслив становище, на якому дотепер стояв також британський уряд, що приналежність Північної Ірляндії до Британії є недискусійною справою.. Але в минулий понеділок 29 листопада британський міністер внутрішніх справ Реджіналд Мавдлінґ склав в палаті громад історичну заяву, що нема такої справи, якої не можна б обмірковувати в дискусії, ото ж і справу з'єднання обох частин Ірляндії можна обміркувати. Поділ Ірляндії існує від 1921 року, ото ж рівно 50 років. Католики Північної Ірляндії прийняли ту заяву Мавдлінґа з захопленням, протестанти з Північної Ірляндії обурені і заповіли рішучий спротив.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ЩЕ ОДИН ПОКЛІН ЛЕСІ УКРАЇНЦІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Заходами Гуртка Книголюбів при 28-му Від. СУА в Ірвінґтоні відбувся тут дня 22-го листопада 1971 р. „Вечір присвячений Лесі Українці". Доповідь голови Гуртка письменниці Дарії Ярославської була переплітана виїмками із творів та листування Лесі Українки у виконанні п-і Оксани Тарнавської.

ПРЕЗИДЕНТ УНР МИКОЛА А. ЛІВИЦЬКИЙ ЗАГОСТИТЬ ДО ІРВІНҐТОНУ

Нюарк. — Товариство Прихильників УНР м. Нюарку - Ірвінґтон інформує, що дня 5-го грудня 1971 р. до м. Ірвінґтону Н. Дж. приїздить гість з Европи, президент Української Народної Республіки в екзилі Микола А. Лівицький. З цієї нагоди о год. 2-ій після полудня в приміщенні Українського Народного Дому при 140 Проспект евеню в Ірвінґтоні відбудеться Зустріч україн- відбудеться Зустріч українського громадянства з М. А. Лівицьким під гаслом „За Державний Центр Української Народної Республіки". Під час зустрічі Президент виголосить коротке слово і буде відповідати на запитання.

ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО ВІДВІДАЄ КЛІВЛЕНД І ЧИКАҐО

Клівленд. — Організації Українського Визвольного Фронту підготовляють тут на суботу, 4-го грудня 1971 року прийняття - зустріч українського громадянства із п. Ярославом Стецьком, головою Державного Правління у Львові в 1941 році, головою ОУН і АБН. Прийняття відбудеться в залі середньої школи „Норманді" у Пармі, о годині 7-мій вечора. В програмі передбачена доповідь Ярослава Стецька на тему: „Визвольна боротьба поневолених націй і вільний світ". До участи в цьому вечорі запрошені українські організації та поодинокі громадяни. Імпрезу попередить пресова конференція, що відбудеться того ж дня у полудневих годинах. Наступного дня, в неділю 5-го грудня, п. Ярослав Стецько буде головним промовцем на бенкеті, що його влаштовують Організації Визвольного Фронту. Бенкет відбудеться в Домі СУМА ім. М. Павлушкова при 2447 Вест Чикаґо евеню о год. 5-ій по пол.

ВИСТАВКА ЕДВАРДА КОЗАКА В МОНТРЕАЛІ

Монтреаль (М.Л.) — Відомий мистець Едвард Козак буде мати вперше свою виставку в Монтреалі 4 і 5 грудня, в залі Собору св. Софії. У виставці візьмуть участь також його два сини — Юрій і Ярема. Виставкою займається Український Комітет Співпраці з Музеєм, під керівництвом малярки Адріяни Лисах. З цієї нагоди на запрошення Українського Літературно - Мистецького Клюбу в суботу 4-го грудня о 7 30 вечором Едвард Козак — ЕКО виступить у мистецькій програмі під гаслом „Гумор і сатира". Із словом про мистця виступить журналіст Роман Рахманний.

„ПЛАСТОВИЙ ЯРМАРОК" В ЧИКАҐО

В неділю, 5-го грудня в годинах від 10-ої рано до 3-ої по полудні відбудеться в авиторії св. Миколая в Чикаґо „Пластовий Ярмарок" старанням місцевої станиці Пласту і Пластприяту.

Ярослав Ґайвас у подорожі довкола світу

Вінніпеґ. — Місцевий тижневик „Новий Шлях" у виданні з 27-го листопада ц. р. інформує, що відомий суспільно-політичний діяч, заступник голови Проводу Українських Націоналістів та постійний співробітник тієї газети п. Ярослав Ґайвас вирушив у подорож довкола світу, щоб відвідати всі важливіші осередки українського поселення на всіх континентах. „Новий Шлях", друкуючи рівночасно перший репортаж ред. Я. Ґайваса з Каракасу з Венесуелі, заповідає дальші репортажі того ж автора та висловлює надію, що ця подорож і ці репортажі „зміцнюватимуть зв'язки, злучать нас усіх в одну велику родину".

Українець очолив Американсько-Канадійську Організацію Лінґвістів

Ґранд Форкс, Півн. Дакота. Тут в приміщенні Північно-Дакотського університету відбулася в днях 19 - 20 листопада річна конференція американських і канадійських мовознавців, згуртованих від 1959 р. в т. зв. Лінґвістичній Ґрупі Манітоби й Північної Дакоти. Крім доповідей і дискусій відбулися 20. XI. ділові наради, в часі яких обрано головою групи проф. Яр. Рудницького з Вінніпеґу. Редактором „Просідінґс" переобрано проф. Г. Д. Вібе з Манітобського університету. Заступником голови став проф. Р. В. Гамстен із Північної Дакоти, а секретарем-скарбником професор П. Дж.Шварц із Манітоби. Чергову конференцію рішено відбути в Манітобському університеті в днях 20-21 жовтня 1972 р. (-нч)

Лівиця програла вибори в Уруґваї

Монтевідео. — Марксисти і їх прибічники, на спілку з соціялістами, програли президентські вибори в південноамериканській країні Уруґваї. Хоча у понеділок ще не було підраховано всіх виборчих голосів, однак вже тоді було ясно, що так зв. „Широкий Фронт" лівих зазнав поразки. Опозиційні до лівиці, провідна в країні партія „Кольорадо" зібрала за першими підрахунками майже 400 000 голосів, традиційна Національна партія дістала понад 350 000 голосів, а „Широкий фронт" здобув тільки 221 000 голосів, себто яких 20 відсотків. Перед у президентських виборах веде міністер сільського господарства Уруґваю Хуан Бордаберрі — кандидат з кіл правлячого президента-антикомуніста Хорґе Пачеко Ареко. Не зважаючи на видиму поразку, президентський кандидат від лівих, колишній генерал Л. Сереґні заявив, що хоча „Широкий Фронт" і зазнав поразки, однак він і далі перебуватиме „в наступі". Він сказав, що „майбутнє належить нам, ми переможемо". Народ Уруґваю насправді потребує реформ, особливо соціяльних, але в цих виборах він відкинув марксистську ліву коаліцію і не пішов шляхом Чіле.

Цієї суботи відбудуться Загальні Збори СУЖА

Ню Йорк. Управа Спілки Українських Журналістів Америки скликала свої Загальні Збори на найближчу суботу 4 грудня, в залі Об'єднання мистців - українців при 2-ій Евеню в Ну Йорку на 2-гу годину по полудні. Якщо у визначену годину не буде потрібного кворуму, то Загальні Збори відбудуться годину пізніше при кожному числі приявних. Участь в голосуванні — зазначуться у запрошенні, що його отримали члени СУЖА — матимуть тільки ті члени, які вирівняють свої членські внески до 1971 року. Спілка Українських Журналістів Америки, яка є членом Українського Конґресового Комітету й Об'єднаних Українських Професіоналістів, існує від 20 грудня 1952 року. Останні Загальні Збори СУЖА відбулися 8 квітня 1967 року.

Старші віком особи мають право на вийняток від підвищення комірного

Ню Йорк.— Бюро Суспільної Опіки Окружної Ради СУА повідомляє, що особи віком у 62 роки (в дні 30 листопада 1971) і понад, які не отримують допомог з титулу „велфар" і не заробляють більше, як 4 500 дол. річно, та які живуть в мешканнях, охоплених контролею комірного, мають право на вийняток від підвищення їм комірного. Радіо повідомило, що подання в цій справі треба складати до п'ятниці 3 грудня. За точнішими інформаціями треба звертатися до New York District Rent Offices, які знаходяться в кожній дільниці. Важливіші з цих бюр такі: Горішній Манґеттен — 2828 Broadway & 110th Street; долина міста — 2 Lafayette Street, 12th Fl.; Бруклин — 81 Willoughby Street, 3rd Fl.; Квінс — 164 - 19 Hillside Ave., Jamaica. Покищо не треба долучувати жадних документів, але їх треба буде мати на поготівлі, коли дане бюро покличе.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ ТУТ І ТАМ ДАЄ ПРИКЛАД РОЗУМІННЯ І ПІДТРИМКИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ В ГАРВАРДІ

Ню Йорк. — В останніх місяцях на сторінках нашої преси появилися деякі критичні статті відносно українських студій в Гарварді, в яких поодинокі громадяни, часто не знаючи і не перевіривши справи, намагалися своїми закидами і вимогами підірвати або бодай зменшити ту суцільну і в багатьох випадках ентузіястичну та справді безприкладну підтримку, що їх дала і дає українська суспільність розвиткові встановленим в тому престижевому університеті українським студіям. Наче у відповідь на голоси критики, до Фонду Катедри Українознавства наспів лист з одної місцевости в Польщі, який говорить сам за себе. В листі, написаному каліграфічним письмом літературною українською мовою, дослівно сказано:

Шановні і Дорогі Добродії!

Нам, учням середньої школи, випадково попала „Свобода", де ми прочитали, що українці в Америці в найкращому університеті Гарварді творять три катедри: української історії, мови і літератури та науковий дослідний інститут. Рівнож при цьому студійному центрі плянується видавати наукові книжки про Україну в різних мовах.

Ми невимовно радіємо цим Вашим патріотичним і корисним задумом, бо це нам тут багато допоможе. Ми радіємо та горді, що українська наука знайшла місце в Гарвардському університеті, який знаний в цілому світі.

Уже найвища пора, щоб науковий світ знав правду про нашу Батьківщину та вірно інтерпретував нашу історію, мову й літературу, щоб наша наука зайняла належне їй місце в світовій науці.

З газети ми довідалися, що до зреалізування Гарвардського Центру Українських Студій Ви потребуєте зібрати велику суму грошей. Тому просимо і від нас — українських учнів — прийняти символічну пожертву у висоті сто злотих на фонд катедр українознавства.

Дуже жаліємо, що допомогти Вам більше не всилі, зате будемо просити Всевишнього, щоб допоміг Вам завершити цей корисний задум.

Знова наших братів і сестер в Америці просимо не жаліти своїх тяжко запрацьованих грошей на цей Український Науковий Центр, бо це діло корисне, патріотичне і під теперішню пору необхідне.

Бажаємо Вам багато успіхів і будемо дуже раді, коли до кінця 1972-го року Гарвардський Центр (Закінчення на стор. 4-ій)

Символ, що варта мільйон! Фотознімка польського банкноту 100 злотих, що їх зібрали між собою учні-українці одної із середніх шкіл в Польщі та переслали до Фонду Катедри Українознавства як свою символічну пожертву на українські студії в Гарварді. Сто польських злотих не мають великої практичної вартости в Америці, але цей банкнот своєю символікою вартує великі мільйони, бо він становить поміст понад гори й океани в змаганнях і прагненнях української молоді — нашого майбутнього.

ЛМКлюб і „Слово" влаштовують Літературний Вечір Василя Софронова-Левицького

Ню Йорк. — Заходами місцевого Українського Літературно-Мистецького Клюбу й Об'єднання Українських Письменників „Слово" відбудеться тут у приміщеннях ЛМКлюбу при 149 Друга Евеню у п'ятницю 3 грудня в 8-ій год. веч. Літературний Вечір письменника і журналіста Василя Софронова-Левицького, який прибув до ЗСА у відвідини з Канади. У програмі вечора буде: доповідь ред. Богдана Кравцева „Василь Софронів-Левицький — письменник, перекладач і журналіст", спогад про письменника Уляни Старосольської та мистецьке читання творів В. Софронова-Левицького у виконанні Роми Шуган і Степана Крижанівського. У другій частині вечора матиме слово сам письменник, який прочитає також декілька із своїх творів. Після вечора відбудеться товариська ґутірка при чаю. Василь Софронів-Левицький, народжений 1899 року у Стриганцях над Дністром, західньоукраїнський письменник і журналіст, відомий із виданих у Львові між двома світовими війнами збірок нарисів і новель „Під сміх війни" (1921), „Бо війна війною" (1922), „Грішник" (1927) та „Липнева отрута" (1934), як також низки драматичних творів, що ставилися у Львові і на еміґрації і востаннє із репортажу „Кланялися вам три України", що був виданий у Вінніпеґу 1970 року. В 1920-их і 1930-их роках В. Софронів-Левицький працював у пресовому концерні І. Тиктора, з 1929 р. був разом із сл. п. Левом Лепким редактором „Літопису Червоної Калини" і з 1932 р. гол. редактором „Господарсько-Кооперативного Часопису". На еміґрації з 1956 р. був співредактором тижневика „Вільне слово" у Торонті, і з 1960 р. працює в редакції вінніпезького тижневика „Новий Шлях".

Василь Софронів-Левицький

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Успішна наполегливість

Досягнення, що його добилися українські студенти в Університеті Західнього Онтаріо й українська громада в онтарійському місті Лондоні, а саме введення акредитованого курсу української мови при цьому університеті, може бути переконливим доказом того, що може зробити рішучість, одностайність і наполегливість якоїсь громади у змаганні за поставлену собі ціль.

Добивалися українські студенти Лондону й околиць уведення курсу української мови, як це з'ясоване в повідомленні про цю справу, що було надруковане у „Свободі" з 23 листопада ц. р., довгими роками й усіма доступними їм засобами. Започаткувавши заходи в цій справі вже кілька років тому, Український Студентський Клюб провів минулого року публічну протестаційну демонстрацію проти дискримінації української мови в Університеті Західнього Онтаріо. Одностайно підтримали цю демонстрацію українські громадські організації й чинники не тільки Канади, але також ЗСА і навіть Европи. Після демонстрації академічний дорадник Клюбу разом із його головою відбули низку зустрічей і конференцій з вирішальними чинниками Університету, категорично вимагаючи виконання домагань українського студентства і погрожуючи проведенням дальших протестів і бойкоту всіх російських курсів в Університеті, якщо їхні вимоги не будуть здійснені. Справу встановлення акредитованого курсу української мови перенесли представники студентства і лондонської української громади водночас із цим на ширший терен, відбуваючи окрему конференцію з міністром університетських справ провінції Онтаріо. У відповідь на заяву університетського правління, що Університет не має ані викладачів для вимаганого курсу, ані коштів, щоб такий курс оплачувати, українські студенти і їх дорадники висловили готовість дати потрібних викладачів, і то без фінансової винагороди. Не маючи в цій ситуації іншого виходу, декан факультету гуманістичних і суспільних наук був примушений погодитися на вимоги і пропозиції українських студентів.

Проведена українським студентством і громадою онтарійського Лондону акція може бути добрим прикладом також для українських студентів інших університетських осередків ЗСА і Канади у їхніх змаганнях за курси й катедри української мови, літератури й історії. Встановлення Осередку цих студій в престижевому Гарвардському університеті матиме в цих змаганнях силу дуже переконливого аргументу.

Свої про своїх

Можна було передбачити, що представники Совєтського Союзу і комуністичного Китаю скорше чи пізніше ударяться на терені Об'єднаних Націй в якійсь справі, що їх роз'єднує, але трудно було припускати, що це станеться так швидко і з такою брутальною щирістю — читали ми в одному пресовому коментарі після засідання Генеральної Асамблеї з п'ятниці 26 листопада, де два члени „соціалістичного" табору один одному сказали гіркі слова правди. Сталося це у зв'язку з совєтською пропозицією скликати світову міжнародну конференцію безпеки. Представник Пекіну Чіян Куан-хуз знецінив ту пропозицію, як практично безвартну, і схарактеризував існуючий американсько-совєтський договір проти поширення атомової зброї, як параван для устаління атомового монополю „двох суперпотуг". Совєтський амбасадор Яков Малік обурився і закинув китайцеві „фальшування фактів". На те названий китайський дипломат пригадав Москві ведення агресії, підривних дій, втручання до справ чужих держав і взагалі „соціал - імперіялізм".

Обидва комуністичні дипломати покликалися на Леніна й обидва осягнули те саме: з-посеред учасників того засідання Генеральної Асамблеї не було ні одного оплеску для ні одного з них, комуністи і „нейтральні" почували себе дуже незручно, а тиху втіху могли відчувати хіба тільки представники вільних країн.

Правду мав китайський комуніст, що світова конференція роззброєння це був би черговий блеф. Він казав правду про совєтську політику імперіялізму, агресії, підривних дій і втручання до чужих спрэв. І правду казав представник Москви, що Пекін змагає до такого розвитку своєї атомової зброї і своєї економіки, щоб стати суперпотугою, яка шантажувала б своїх ближчих і дальших сусідів. Але, може, та щирість обох переконає вільні держави позбутися своєї делікатности й зацуканости та висловлюватись одверто й правдиво про загрози, що існують з обох тих центрів світового комунізму.

В. С-ко

„ІСУСОВА МОЛОДЬ"

На мурах будинків у великих і малих містах Америки, на реклямних оголошеннях у підземках щораз частіше можна бачити, побіч комуністичних і непристойного, хуліганського змісту „графітіс", написи: „Христос вас любить", „Любіть Христа", „Ходіть до церкви".

Це — видимі вияви нового, широкого руху, що в чимраз більшому числі охоплює американську молодь, відвертаючи її від розпусти, наркотиків, заколотів, боротьби проти „естаблішменту". З дивовижною швидкістю поширюється цей рух у різних формах, виводячи молодь на іншу дорогу — дорогу Христа.

У статті „Тайму" п. н. „Христова революція" її автор пише про хлопців і дівчат з ясними, не затуманеними маріхуаною очима, які проповідують Євангеліє на вулицях Голлівуду, Далласу, Бостону, Дітройту. В багатьох містах, побіч нічних клюбів і барів, відкриваються „Христові доми" і „Христові каварні", де сходяться неофіти, щоб спільно розв'язувати свої проблеми. У відносинах між собою вони культивують братерську любов, фізичну й моральну чистоту, некорисливість і самовідданість.

В чикагському Великому Парку вуличний проповідник, студент Артур Блессітт по закінченні проповіді повів тисячі молодих людей вулицями міста. До цього походу приєднувалися численні перехожі. Зустрічаючи поліцістів, демонстранти вигукували: „Поліціс, ми любимо тебе!" Назбиравши у великий кіш маріхуани, порошку ЛСД та інших наркотиків, вони передали його одному з поліцістів.

На березі Корона дель Мар у Каліфорнії пастор Чак Сміт недавно провів у водах Тихого океану масове охрищення молоді. Тисячі інших молодих людей з побожністю спостерігали цей урочистий акт з прибережних скель. Вийшовши з води один довговолосий і бородатий юнак ухопив стареньку жінку в обійми з криком: „Мамо, я люблю тебе!" Вся ця молодь глибоко вірить не в надприродню, дивовижну людину, яка жила 2000 років тому, а в живого Бога-Спасителя і Суддю, що керує її життям.

„Ісусова революція" охоплює молодь з усіх соціяльних прошарків, багатих і бідних, короткостриженних і кучматих. Це також своєрідний екуменічний рух, бо до „воїнів Христової революції" належать римо - католики, протестанти, люди юдейського віровизнання і ще недавні безвірники. Відомі й українські дівчата та хлопці православної віри, що пристали до цього руху.

Деякими рисами нагадує цей рух ранній стиль „гіппі", зокрема тих „дітей квітів", що творили свої колонії - комуни. Найбільші групи „Христових воїнів" нараховують сотні тисяч членів і діють як високоорганізований, молодечий рух наявних в Америці Церков. Матеріяльно підтримують їх місцеві конгрегації і приватні жертводавці.

Одною з найбільших груп є т. зв. Кемпус Крюсейд фор Крайст, духова дитина колишнього бізнесмена Біллі Брайта. Її річний бюджет становить 18 мільйонів долярів, і вона має постійних працівників у 450 кемпусах.

Норман Вінсент Піл, відомий теолог, в часописі „Гайдпост" у статті „Ми потребуємо їхньої віри", пише: „Кожний, хто має очі і вуха, не сумнівається, що електризуюча хвиля релігійного запалу захоплює молодь нашої країни. Можна було б думати, що такий поворот до релігії кожний вітав би з оханням в країні, вичерпаній десятирічною війною, внутрішньо з а в орушеннях, міжрасовою ненавистю і моральним розкладом. На жаль, реакція багатьох добрих наших громадян простягається від збентеження до заперечення і виразної ворожости"...

„Ми, духовники, — пише Норман Піл, — маємо бути хіба останніми з тих, що спротивляються цьому Христовому рухові, бо ми насамперед відповідаємо за справи такого роду. Роками ми спостерігали, як зростала духова порожнеча в душах наших молодих людей. Всі ознаки вказували на те, як поширювалося серед них розчарування в матеріялістичному і пересиченому суспільстві, невдоволення із старих форм богослуження, як зростало бажання виявити себе і знайти задоволення спершу в рок-музиці, а далі в різного роду містицизмі і нарешті в наркотиках. Тим часом наша увага була звернена на церковні, будівлі і церковні бюджети. А нашим дітям ми казали: „Іди, скупайся. Підстрижи волосся. Перейміся нашими поглядами на життя. А тоді вертайся і ми поговоримо". І що ж сталося? Сталося чудо. Без нашої допомоги численні молоді люди самі пробивають собі шлях, щоб зустрітися з Творцем".

Світової слави проповідник Євангелії д-р Біллі Греґем у розмові з кореспондентом „Нешенел Інквайеру" заявив, що американська молодь у щораз більшому числі звертається до релігії. „Це, — сказав він, — виразно видно на моїх масових зібраннях: коли 70 відсотків людей, які приходять, щоб мене послухати, молодь, а раніше переважна більшість моєї авдиторії були особи понад 30 років".

Д-р Греґем вважає, що нова релігійна течія почала захоплювати молодь на протязі останніх п'яти років. Серед неї є приблизно 500 різних груп, і вони мають свою власну пресу. Наприклад, „Голлівуд Фрі Пейпер" виходить накладом 400.000 примірників — більше, ніж усі так звані підпільні („андерґраунд") публікації разом узяті. Зріст цього руху виглядає просто фантастично!"

„Дехто з молодих бунтарів на моїх зібраннях, — сказав цей проповідник, — заявляв, що вони не вірять своїм батькам тому, що вони говорять одне, а роблять зовсім інше. Якщо вони докоряють своїм синам за те, що ті курять маріхуану, а самі п'ють горілку, то вони — лицеміри. Вони самі читають порнографічну літературу і забороняють своїм дітям ходити до кіна, де показують, голих жінок.

Д-р Греґем признає рацію цим „бунтарям" і вважає, що батьки тепер, як ніколи давніше, мусять додержуватись особистої дисципліни і високих стандартів життя, щоб не втратити довір'я своїх дітей і виховати з них добрих громадян.

„Навіть якщо діти допускаються злих учинків, це ще не значить, що вони вже не можуть вийти на добру дорогу, — сказав д-р Греґем. — Я знаю з власного досвіду тисячі молодих людей, які вживали наркотиків, жили розпусним та кримінальним життям, але коли звернулися до релігії — їх годі було впізнати. Нова Ісусова молодь — найбільш переконливий приклад цього мого твердження. На жаль, багато з тих юнаків перед тим не самі залишили церкву, а церква залишила їх напризволяще".

„Христова революція" поширюється вже й поза межами Америки — в країнах Західньої Европи і Південної Америки.

І. Лучишин

МАСКУЮТЬ „НОРМАЛІЗАЦІЮ" В ЧСР

На 26 і 27 листопада 1971 р. були призначені в ЧСР загальні „вибори" до парляменту й місцевих рад. — Вибори — совєтські, тобто один - однісінький список кандидатів, визначених диктаторською верхівкою однісінької партії, що називає себе комуністичною.

При диктаторських комуністичних режимах виборець не має можливости вільно обирати свого кандидата, а змушений голосувати тільки за особу, визначену диктаторською партією. Справді комуністичні пропагандисти голосять, що виборець має право скреслити ім'я небажаного йому кандидата, тобто не голосувати за кандидата, запропонованого партією. Але хто це сконтролює, хто це запише і подасть до відома іншим, коли „вибори" безконтрольно п е реводить одна й та сама партія?

За всіх комуністичних режимів у всіх „виборах" вислід голосування завжди понад 99 відсотків голосів, віддаваних за список кандидатів комуністичної партії.

Це очевидне виборче шахрайство, про яке знає не лише диктаторська партія, а й навіть більшість безпартійних „виборців" в країнах під диктаторськими режимами. Але комуністичні диктатори хочуть за всяку ціну приховати свої виборчі шахрайства від усього світу, ще не опанованого комуністичною диктатурою. Перед вільним світом вони намагаються представляти свій політичний і соціяльний лад, як найбільш вільний і свободолюбний. Щоб люди з вільного світу не могли на власні очі бачити, як виглядають совєтсько - комуністичні вибори, чехо - словацька комуністична влада вирішила припинити будь - який в'їзд до ЧСР закордонних журналістів і туристів під час цьогорічних листопадових „виборів"...

„Не смісмо підкорятися без спротиву!" — з таким закликом звернувся підпільний Соціялістичний Рух Чехів і Словацьких Громадян у своїх летючках до виборців у ЧСР. В цих летючках сказано:

„Від нас вимагають, щоб ми голосували. Режим потребує нас у цей момент тільки як бездушних манекенів, які мають окрашувати його „консолідацію". П р едставники режиму не певні, як поставляться люди, а особливо наймолодші виборці, до цих їх „виборів". Теперішні можновладці вважають ці вибори за свого роду плебісцит, в якому змушують кожного виборця йти голосувати, віддати свій голос за офіційних кандидатів, виставлених д и к т аторською партією, і таким чином висловити свою згоду на чужу окупацію своєї країни, з її грубим порушенням громадянських прав.

„Немає тут і мови про якісь дійсні вибори, коли ми, громадяни, не можемо самі вільно визначити, хто має нас заступати в парляменті чи в інших репрезентаціях. Сучасний д и к т аторський політичний провід сам визначає не тільки кандидатів, але також і вислідм так званих виборів. Це — шахрайська гра безсоромних диктаторів!

„Ми, громадяни, не смісмо бути байдужими, чи йти до виборів, чи не йти. А коли підемо, то чи будемо скреслювати урядових кандидатів, чи ні? Виборчі комісії повинні підраховувати, скільки виборців збойкотували вибори і скільки було фактичних скреслень на урядових списках кандидатів, без огляду на офіційні проголошення вислідів „виборів". Велике бо моральне значення матиме знання фактів, як ті „вибори" в дійсності виглядали. З цього буде видний справжній спротив чеського і словацького народів проти чужих окупантів!"

Ця порада з Праги могла б придатися також і українським с у п ротивникам московського окупаційного режиму в Україні!

Як виглядає „нормалізація" в ЧСР дивно з дальшого поліційного тиску на інтелектуалів, невгаваючих переслухань і погроз позбавити праці і засобів прожитку з новоприділеної їм, здебільшого фізичної праці. Особливо покривджені історики й журналісти за їх вільнодумність з часів „Празької весни" 1968 року. 460 істориків позбавлено їх фахової наукової праці. Вони живуть тепер здебільшого з праці допоміжних фізичних робітників.

Тепер, як і за сталінських часів судять чехів і словаків, мовляв, вони зрадили закордонним дипломатам чи окремим чужинцям - відвідувачам державні таємниці. І сучасний новий державний охоронний закон складено так, що невинний контакт з чужинцем може наразити людину на покарання тюрмою.

Наприклад, позбавлений праці колишній фільмовий директор і заступник голови парляменту, Альоїз Полєдняк мусів за ціну звільнення від вини й кари, як за давніх сталінських показових судових процесів, публічно каятися за свої „гріхи". Пому також закидають, що він зрадив державну таємницю перед чужим дипломатом. Перекладач і перекладачка в голляндському і французькому посольствах були в цій справі засуджені на довготривалу тюрму.

І в інших ділянках теперішнього життя Чехо - Словаччини подібних прикладів безліч.

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: д-р Михайло Данилюк

ПОРАДИ НА ЗИМУ

II

Говорячи про збереження доброго здоров'я взимку, необхідно мати на увазі кліматичні умовини, точніше кажучи — температуру та вогкість. Якщо справа температури — це річ кожному ясна, щоб зберігати себе від надмірної. проходини, то справу вогкости люди часто ігнорують або ж мають про неї слабе уявлення, якщо йдеться про здоров'я.

Релятивна вогкість повітря, яким дихаємо і в якому працюємо та відпочиваємо — дуже важлива зимовою порою. Вогкість повітря не лише сприяє кращій регуляції температури тіла, але, оснвне, тримає слизові оболонки наших дихальних органів у здоровішому і відпорнішому на інфекції стані. При низькій вогкості слизові оболонки пересихають, стають крихкими, а слиз, який вони природньо виділюють, стає густим й іноді продукція його взагалі припиняється. Вища вогкість, навпаки, тримає слизові оболонки еластичними, здоровішими, і тому вони не так швидко піддаються інвазії бактерій.

Взимку, коли температура повітря назовні низька, релятивна вогкість надворі може сягати 60-80%, але коли це саме повітря з цією самою кількістю вогкости огрівається у хаті, тоді релятивна вогкість спадає до 5-10%, а це занизька вогкість для доброго здоров'я. Іноді, при сильних морозах, вогкість огрітого повітря в хаті спадає навіть нижче від 5%, і тому немає нічого дивного, що тоді людина швидко втомлюється, її дихальні шляхи пересихають, у неї витворюється сухий і неприємний кашель. Застуди, інфекції синусів, бронхіти і т. д. дуже часті, зокрема у дітей та людей старшого віку.

Ідеально було б, щоб у хаті зимовою порою вогкість становила 50 до 60%, але тоді вона осідає на стінах і вікнах. Тому з практичних міркувань радиться тримати релятивну вогкість у межах приблизно 30-40%. Як це зробити?

Тримати сприятливу для здоров'я вогкість у хаті можна дуже дешевим коштом. В однородинних будинках найкраще з а і нсталювати при центральному огріванні звогчувач, доводячи до цього простого апарата воду, яка випаровує в систему огрівання і розходиться з теплим повітрям по всій хаті. Таких звогчувачів є чимало видів, вони дешеві й прості. У помешканнях в більших будинках можна поставити портативний звогчувач, що виглядає як звичайна мала шафка. Він працює електричним струмом, випаровуючи воду із рухомих фільтрів, а вода в ньому поповнюється в міру потреби. Не раз люди дивуються, що такий простий звогчувач випаровує у більшому приміщенні по 20-30 і більше літрів води на добу. Власне ця вода і поповнює недостачу вогкости в повітрі.

Майже як правило, у людей, які тримають у своїх мешканнях потрібну кількість вогкости, завважується помітно менше випадків застуди, кашлю, бронхіту, „забитого носа", пересохлої горлянки і т. д. Вони дихають краще, не так скоро втомлюються, краще сплять. Люди ж із недугами легень, хворобами серця, недомаганнями шкіри особливо відчувають полегшу.

Згадуючи про органи дихання та їх інфекції зимою, необхідно звернути увагу на ще один частий фактор. Це — гнійне запалення горла, викликане т. зв. стрептококовою групою бактерій. Ця інфекція мигдаликів появляється кожної холоднішої пори року, але взимку вона і частіша і менше помітна, оскільки біль горла та піднесену температуру люди звикли частіше вважати за звичайну застуду.

Гнійне запалення мигдаликів — річ дуже поважна, воно може привести до важких ускладнень, а іноді також до розвитку ревматичної гарячки, яка у свою чергу веде до пошкодження серця. Тож і зимою особливо варто звертати увагу на можливість гнійного запалення, і при кожному підозрінні, що таке може бути, ніколи — повторюємо — ніколи! — не лікувати домашніми засобами. Цю недугу мусить лікувати лікар, а лікування часто вимагає кількох перевірок, щоб упевнитися, що інфекція повністю побарена.

Кожне гнійне запалення горла, а особливо спричинене групою стрептококів, супроводиться помітним болем горла, високою гарячкою, розпухлими залозами на шиї, трудністю у ковтанні, дрожем, втратою апетиту, загальним ослабленням. Коли заглянути у горло, на мигдаликах видно біло - жовтий осад гною, а самі мигдалики помітно побільшені. Проковтуючи ці гнійні видiлини, хворі, а особливо діти, часто мають розлад шлунка з блюванням і розвільненням.

Колись такі запалення приводили до дуже важкого стану, але тепер лікування антибіотиками дає дуже успішні наслідки. Лікарі часто беруть проби гною для бактерійної культури, щоб установити рід бактерій, вияснити, чи справді існує інфекція стрептококами, а також щоб встановити вразливість інфекції до окремого антибіотика. Це значно допомагає у виборі антибіотика, щоб інфекцію вилікувати якнайшвидше.

Панас Феденко

МИНУЛО ПІВСТОЛІТТЯ

ЗИМОВИЙ ПОХІД АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1919-1920 РР.

(4)

Махно мріяв розділити Україну на дві частини: Правобережна мала належати Петлюрі, як „старшому віком", а Лівобережжя Махно лишав собі. В штабі Махна давали тон російські анархісти (Волін, Аршинов, Задов та інші). Вони ніяк не хотіли допустити, щоб махнівці ввійшли в склад регулярної армії УНР, хоч в масах була до того велика охота. Про це казав мені „махнівський міністер" Шпота, що прибув до Камінця у вересні 1919 р. Але через вагання Петрушевича, чи воювати з „білою" Росією, чи ждати далі без руху на фронті, ми забарилися. Periculum in mora (Небезпека в забарі), казали римляни. Гнобитель України цар Петро І писав до підлеглих йому командирів: „Улущение времени невозвратной смерти есть подобно".

Замість сподіваного порозуміння з Денікіним, довелося пережити атаку „білих" проти нас. Дальші події відомі: не було координації між обома українськими арміями, хоч формально був у Камінці Об'єднаний Штаб Головного Отамана на чолі з ген. Юнаковим. Осінні дощі, недостача постачання, брак ліків і епідемії всякого роду. Поряд з тим сепаратна політика, з орієнтацією на „білу Росію", капітуляція провідників УГАрмії перед командою „Півдня Росії" 6 листопада 1919 р. На Петрушевича мав великий вплив державний секретар закордонних справ уряду ЗО УНР Василь Панейко, що перебував у Парижі.

В Парижі Панейко створив Український Національний Комітет з участю кількох українців із Галичини та зросійщених наддніпрянців — Моркотуна і Цитовича. 19 грудня цей комітет видав декларацію, що він прямує до створення „України в етнографічних границях, з'єдиненої в федеративній формі з могучою Росією".

Уряд Петрушевича виїхав з України до Відня, залишив УГАрмію власній долі, без політичного проводу. Уряд УНР і військо вирішили вести боротьбу далі. Аджеж армія Денікіна була вже в повному розкладі. Про це писав Осип Левицький, військовий референт Є. Петрушевича: „Петрушевич опустив Камінець 16 листопада з наміром їхати до Одеси, але армія Денікіна... розвалилася". („Галицька армія на Великій Україні", Відень, 1921 р.).

III

„А уже, братіє, невесела година настала... (Слово о полку Ігорів)

15-го листопада ситуація уряду УНР у Камінці на Поділлі була трагічна. Після капітуляції УГАрмії денікінці, хоч самі „на тонку пряли", почали атаку на армію УНР. Була небезпека попасти в „мішок" білогвардійців. Тому вирішено вивезти з Камінця велику частину державного апарату і цінності, що були в Державному Банку. На біду, в тих днях помер на тиф міністер здоров'я д-р Дмитро Одрина, заступник прем'єра Ісаака Мазепи, лікар, людина енергійна, з організаційним хистом. Міністри — Мартос і Шадлун, як сказано, виїхали з дорученням уряду на переговори з румунами. Вся праця лягла на плечі Ісаака Мазепи, міністра праці Осипа Безпалка та інших.

Поїзди уряду УНР вирушили з Камінця на північ до Проскурова 16 листопада 1919 р. Стратегічно-політичний плян був такий: вийти в район Старокостянтинова-Чуднова, дати військові відпочити там, куди вже не могли досягнути денікінці, і відновити боротьбу регулярним фронтом проти „білої армії", що вже була в повному розкладі.

Поїзди УНР спинилися на ст. Гречани біля Проскурова. 21-го листопада мали вони вирушити далі на північ до Старокостянтинова. Але настала перешкода: прийшла звістка, що на лінії Гречани-Старокостянтинів, на стації Климашівка, селяни Пашківської волости перервали лінію залізниці, телефонний зв'язок і грабують вагони з державним майном, що стояли на тій стації. Мали туди їхати для „втихомирення" людности провідники Спілки залізничників і поштовиків, що була при уряді УНР, між ними теж чоловік з „релігійним" прізвищем — Отченаш. Але вони відмовилися.

Коли це дійшло до мого відома, то я, порадившись з членом Центрального Українського Повстанського Комітету (ЦУПКОМ) Назаром Петренком, запропонував прем'єрові Мазепі нашу охоту піти в Пашківську волость „навести порядок". Пізньої ночі вийшли ми вдвох на дрезині, яку крутили ногами два залізничники, і приїхали на ст. Климашівку. Застали там начальника стації і телеграфіста. Обидва були щирі українські патріоти. Нарікали на несвідомість і грабіжницькі інстинкти селянської маси, що хотіла поживитися державним майном у вагонах: цукор, сіль, мука. На стації ми переночували, а вранці пішли до сільської управи. Голові управи сказали, що ми уповноважені уряду УНР і просимо скликати громадян усієї волости на раду. Показали голові управи (старості) наше урядове уповноваження.

На 10 годину ранку зійшлася рада в Климашівці. Було чимало озброєних людей. Отаманував над ними якись Костенко, обвішаний усякою зброєю і на додачу мав теж військовий бінокль через плече. Громада не зустріла нас прихильно. Гомоніли, мовляв, військо УНР стріляло на Климашівку, їдучи залізницею. Щоб не дати розвинутися „душі юрби", котра деколи затуманює розум, я запропонував старості, щоб відкрив нараду. Ми показали мандат уряду УНР, котрий прочитав писар, і заявили, що хочемо вияснити все, що сталося в Пашківській волості. Мені довелося промовляти першому. Ми знали, що нас тільки живе слово може врятувати серед озброєної маси, частинно ворожої, в більшості байдужої, але й ці байдужі могли перейти на сторону настроєних вороже. Ми при собі зброї не мали.

Я почав промову згадкою про режим Скоропадського, коли на Поділлі від села до села ходили „карательні відділи" і били шомполами та розстрілювали хліборобів, що розділили між собою поміщицькі землі. З такою „програмою" прийшло в Україну теж військо Денікіна. Я назвав ім'я міністра земельних справ Колокольцева: він був міністром в уряді Скоропадського, а після втечі Скоропадського в Німеччину в грудні 1918 р., Колокольцев був призначений міністром земельних справ в уряді Денікіна.

Виступ хору „Дніпро" в Кливленді

Клівлендський хор „Дніпро" виступить в грудні з двома імпрезами. В суботу, 11-го грудня в годині 7.30 в авдиторії Шеф Джуніор Гай Скул на Пармі відбудеться концерт, присвячений пам'яті Миколи Леонтовича у 50-ліття його смерти. На програму концерту зложаться його обробки народних пісень та частина опери „На Русалчин Великдень" на жіночий та чоловічий хори з солістами та оркестрою. Промовцем свята буде д-р Василь Витвицький. Увесь дохід із концерту призначений на Фонд імени Миколи Леонтовича.

Різдвяна програма колядок в телевізії відбудеться і цього року. Телевізійна компанія АБС традиційно резервує для цієї програми пів години в різдвяному сезоні завдяки сильному відгукові, з яким зустрічається авдиція зі сторони слухачів. В цьому році з хором „Дніпро" виступить хлоп'ячий хор, зорганізований дириґентом Е. Садовським при школі св. Йосафата. Хорами диригує Євген О. Садовський. Режисер і зв'язковий із станцією Романа Кассараба, говорить пані Дарія Якубович. Авдиція, що звичайно відбувається в околиці Нового Року, цим разом відбудеться в неділю, 26 грудня в годині 4-тій по полудні на клівлендському каналі 5.

Василь Панчак і його виставка

5-го грудня ц. р. буде відкрита в домівці Об'єднання мистців українців в Америці на 2-ій Евеню в Ню Йорку виставка образів Василя Панчака. Мистець — один із найстарших в Америці роками і стажем, із тих, які тут жили, студіювали фахові школи і творили ще перед приїздом до Америки еміґрантів після другої світової війни, уладжує ту виставку, як ніби свою „лебедину пісню". Хоч сам ще бодрий і тілом і духом, цікавиться українським і американським мистецьким життям і роїздить по різних музеях і галереях, проте час-до часу погрожує, що більше не малюватиме, а щоб призбирати трохи гроша „на старість" — випродує весь свій мистецький „запас". Тому й згадано в оголошеннях про „помірковані ціни" його образів . . .

Василь Панчак — людина скромна, погідної вдачі, вічний оптиміст — і ті його особисті прикмети віддзеркалені в його образах. Реаліст, але не „фотограф", звеличник імпресіонізму, малює квіти, пейзажі, побутові сцени, урбаністичні мотиви чи портрети — здебільша в ясних кольорах, погідні, приємні для ока. Вони не хвилюють глибокими й контроверсійними проблемами ані яскравими контрастами барв. Але зраджують культура автора і дбайливий підхід до мистецтва.

Василеві Панчакові годиться теж признати ще одну добру прикмету: відданість своїй професійно-становій організації, відданість взагалі гуртові. Сам товариської вдачі — самотній на свої пізні роки — левину частину свого часу і праці присвячує Об'єднання мистців-українців в Америці і коли хочете „когось" знайти в домівці тієї організації, то знайдете там напевне Панчака, поруч голови Михайла Черешньовського й секретаря Богдана Савчука. Завжди тихий, ввічливий, привітний, заслуговує на те, щоб з нагоди його виставки запевнити його, що ще час на його „лебедину пісню".

І. Кедрин

СХОДИНИ МОЛОДЕЧОГО ВІДДІЛУ СУА В НЮ ЙОРКУ

Дня 5-го грудня ц. р. в Ню Йорку о год. 3-ій по полудні в залі Народного Дому відбудуться сходини Молодечого Відділу Союзу Українок. На сходинах доповідатимуть: Люба Раковська, Оксана Щур і Леся Гой, про Свят Вечір під аспектом народних звичаїв. Вони також пояснюватимуть, як прикрашувати свічки на Різдвяні Свята.

„ПАН ІНСПЕКТОР"

(Згадка про одну одноактівку)

Під час З'їзду Т-ва Української Кооперації (ТУК) у жовтні ц. р., за іншими важливими справами та проблемами ні одному із 120-ти учасників З'їзду не впало, звичайно, на голову відзначити такий маловажний факт, що саме 40 років тому вийшла друком у Львові перша комедія з українського кооперативного життя та що її автор тепер „жиє і хліб жує" в Ню Йорку. Зрештою, наради З'їзду, як відомо, оберталися навколо кредитової кооперації, а згадана комедія п. з. „Пан Інспектор" тематично стосувалася споживчого сектора. Та й не була це, між нами кажучи, повноактова сценічна річ, а скромна одноактівка. Початкуючий тоді автор, сам абсольвент Торговельно-Кооперативної Школи, написав її, відверто кажучи, на „соцзамовлення": замовцем була редакція „Господарсько-Кооперативного Часопису" -популярно „ГКЧ", -що виходив тоді у Львові під редаґуванням знаного економіста, д-ра Євгена Храпливого. До складу редакції входили ще письменник-новеліст, Василь Софронів-Левицький, і поет та письменник, Роман Купчинський (не мішати з тим Р. Купчинським, що ад-гок сказав проповідь в катедрі св. Патрика!)

Сюжет комедії, чи то пак одноактівки, не був складний, штудерний та модерний. . . До сільської кооперативи в якійсь, забитій дошками від світу, закутині приїжджає на річну контролю з Ревізійного Союзу „пан інопектор", котрий, як потім виявилось, цілком не був ревізором, а звичайним фармазоном, що приїхав на село людей дурити.

А проте п'єса зустрілася з апробатою з боку редакції ГКЧ: її схвалено до друку, а молодому авторові виплачено, як тоді казалося, „зачет" на гонорар. Панове редактори хвалили 18-літнього комедіописця за живі діялоги, барвисту мову, за знання побуту тогочасного галицького села. Вправді, під час розмови, один з редакторів, мабуть автор „Липневої отрути", Василь Софронів, поставив авторові таке, здавалося б, невинне питання:

—Чи ви, колеґо, читали щось Миколи Гоголя?

—Так,—поквапно відповів автор,—я читав „Тараса Бульбу", „Страшну Помсту" та й інші оповідання.

—А. . . „Ревізора з Петербурга „читали?. . Чи може бачили на сцені?

—Так. . . я. . .я читав!

—Ага, — помахав головою ред. Софронів-Левицький і кинув значущий погляд ред. Купчинському.

Автор „Пана Інспектора" зразу збагнув, що встрелив дурницю, але сказалося слово, пропало! А правдою перед Богом, людьми й історією літератури від до того часу не знав, не читав і не бачив на сцені „Ревізора" . . . Микола Гоголь в ті часи не мав серед молодого покоління такої популярности, як, скажемо, Богдан Лепкий чи Федір Дудко. Гоголеві твори рідко попадалися на списки шкільних лектур. Мабуть тоді саме точився у нашій пресі затяжний спір за те— вбивати чи не вбивати осиковий кіл у домовину Гоголя за те, мовляв, що він писав свої твори старшобратньою мовою, ширив дефетизм, нігілізм та інші тяжкі гріхи.

Чому ж тоді автор „Пана Інспектора" ляпнув, що він знає і читав „Ревізора"?. . А просто з-дуру так йому сказалося, з-дуру і зазнайства, щоб, борони Боже, панове редактори не подумали собі, що він замало начитаний і слабо орієнтується в красному письменстві!

З важким серцем, з лицем, що лупалось від сорому, ішов молодий автор до редакції ГКЧ провіряти коректу першої своєї книжечки. . . Він нітрохи не здивувався, коли на першій сторінці „Пана Інспектора" не побачив свого прізвища. Ну, так: редактори сконстатували факт, що твір неоригінальний, сюжет запозичений у Гоголя, тим-то і правильно зробили, що пропустили його ім'я.

Аж коли книжечка опинилася на машині—зробився ґвалт і крик! Хтось із друкарів запримітив, що в корехті пропущено ім'я автора. . . В редакції піднявся алярм, пп. редактори бігали, шукали винуватця, але вже запізно було стримувати друк, бо половина накладу була надрукована. Врешті знайшли такий вихід з положення, що у переплетні стали набивати спеціяльною штампілею ім'я автора на обкладинці книжки, а перша сторінка і пішла в світ без нього, від чого, звичайна річ, світ не завалився.

Зрозуміла річ, що редакторам і не снилося викидати з книжечки авторове ім'я: вони, просто, проґавили його в т. зв. щітковій коректі. Але їм ніяк не могло це поміститися в голові, що й автор зловить ту саму ґаву!.

—Слухайте, колеґо,—допитували нещасного автора,—чи ви цього не бачили, що в коректі пропущено ваше ім'я?

—Та я бачив. . .

—То чому ж, до лиха тяжкого, ви цього не виправили?!

—Та я не знаю. . .

Автор мнявся, червонів, зідхав, завертав очима: як вгорі сказано—він був автор-початківець. . .

Якщо б когось з Вп. читачів були сумніви в автентичності цього оповідання, кожний матиме змогу це провірити в п'ятницю, 3-го грудня, в Літературно-мистецькому Клюбі в Ню Йорку, коли до нас приїде в гості з власним авторським вечором колишній редактор ГКЧ, а теперішній редактор „Нового Шляху" в Торонті, той, котрому кланялися аж три України—Василь Софронів-Левицький

І. Кор.

ВЕЧІР АДУК У НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В суботу 4-го грудня о 4-й по полудні в будинку Визвольного Фронту при 315 Схід 10 вулиця відбудеться вечір, присвячений „Нескореним". Його відкриє голова Відділу АДУКТ, Терен-Юзьків, доповідь „Молодь в Україні" прочитає ред. В. Давиденко, вірші „Нескорених" деклямуватимуть Зоня Буняк, п. Голодик, п-і Анна Кареньовська і Аскольд Лозинський. Потім гутірка за часм.

Увага! УПРАВА 11-го ВІДДІЛУ Увага!
ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ в ЙОНКЕРСІ, Н. Й.

— відзначає —

50 РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

в п'ятницю, 3-го грудня 1971 року

о год. 8-ій вечора
Заля УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 301 Палісайд Евеню, Йонкерс, Н. Й.

Доповідь виголосить колишній член УВО
Ред. ДАНИЛО ЧАЙКОВСЬКИЙ

До численної участи запрошує Українське Громадянство

УПРАВА 11-го ВІДДІЛУ ООЧСУ

Об'єднання Мистців-Українців в Америці
ВИСТАВКА ОБРАЗІВ
ВАСИЛЯ ПАНЧУКА

Відкриття у ґалерії ОМУА при 149 — — 2-га Еве. у Ню Йорку в неділю 5-го грудня ц. р. о год. 12-ій впол. Виставка триватиме до 12 грудня включно. Відкрита в будні дні 5-8 год. веч., у суботи й неділі 12 вполудне до 8-ої вечора.

Образи можна буде набувати по дуже поміркованих цінах.

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
повідомляє, що

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

— відбудеться —

в суботу, 4-го грудня 1971 року

4-та год. по пол. в приміщенні
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ
при 2 Схід 79-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.

Про нові основні досягнення мікробіології доповідатимуть:

1) Д-р МАКСИМ НІМЕЦЬ (Squibb New Brunswick, NJ), "Genetics of Fermentation microorganisms".
2) Інж. ЮРІЙ ГРАБЕЦЬ (Hint Memorial Hospital, Denver, Mass., „Вплив антибіотиків на бактерії".
3) Д-р ЛЕВ КУШНІР (Eastern Penna Psychiatric Institute, Phila., „Реконструкція клітинної мембрани".
4) Д-р МИХАЙЛО СТЕФАНІВ (Hoffman LaRoche, Nutley, N.J.), „Віруси і розшуки за їх онкогенічними типами в неоплазмах людини".

Координація — Інж. Е. ІВАШКІВ
Організація — Інж. З. САЛЕВИЧ

Після дискусії — ПЕРЕКУСКА при ЧАЮ
Гостям раді.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК. — ВІДДІЛ в НЮАРКУ, Н. Дж.

— влаштовує —

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР
Василя Софронова-Левицького

в суботу, 4 грудня ц. р. о год. 5 по пол.
в залі Пластового Дому
1186 Clinton Avenue Irvington, N.J.

ЗИМОВИЙ ТАБІР
ВОВЧА ТРОПА

(Лещетарство, прогульки, теренова гра, toboggans, snowmobile, гокей)

влаштовують 23 Курінь УСП „Червона Калина" — Підготовчий Курінь Уладу Старших Пластунок „Верховинки"

від 25-го до 31-го ГРУДНЯ 1971 РОКУ

Оплата тільки 35.00 долярів.

Карти зголошень у копшових станиць. Зголошення висилати до 12-го грудня ц. р. на адресу:

ст. пл. Юрій Чировський, ЧК
7 Madison Ave. Maplewood, N.J. 07740
Тел. (201) 763-5393 між 6-9 год. веч.

В ҐАЛЕРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ в НЮ ЙОРКУ — 149 2-га Авеню

від 5-19-го грудня 1971 року відбудеться

13-та ІНДИВІДУАЛЬНА ВИСТАВКА
КЛИМА ТРОФИМЕНКА

члена ОМУА в Ню Йорку, члена професійних мистців Німеччини (Мюнхен.)

Виставка відкрита: п'ятниці і суботи — 3-7 веч., неділя — 12-8 веч.

КРУЖОК МАТЕРЕЙ
ПРИ ШКОЛІ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.

— влаштовує —

в неділю, 5-го грудня 1971 року о год. 4:30 по пол.
в шкільній авдиторії

МИКОЛАЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

„ЗОЛОТА КНИГА" — сценка у виконанні наших ШКІЛЬНИХ ДІТЕЙ.

Канцелярія буде відкрита від год. 2-ої по пол. того самого дня в тій же залі.

В СОРОКОВИНИ ДЕНЬ СМЕРТИ
Дорогого нам СИНА

ВОЛОДИМИРА СКРЕМЕТИ

буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
у КОЛЧЕСТЕР

У тяжкім горю Батько зі сином Григорієм просять про молитви за спокій душі Його.

Замість квітів на Його могилу складають 50.00 долярів на Українську Катедру при Гарвардському Університеті у Бостоні.

СТЕФАН СКРЕМЕТА

ОСЕРЕДОК СЕРЕДОВИЩА ЗП УГВР в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
В СОРОКОВИНИ ДЕНЬ СМЕРТИ

СЛ. П.
ВОЛОДИМИРА СТАХОВА

відбудеться
в СУБОТУ, 4-го ГРУДНЯ 1971 р. о год. 7:30 веч.
в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ

ПАНАХИДА.

Після Панахиди відбудеться
ВЕЧІР СПОМИНІВ ПРО ПОКІЙНОГО
в приміщенні Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку (149 Друга Евеню).

Просимо Друзів, Приятелів і Знайомих про ласкаву участь.

В СОРОКОВИНИ ДЕНЬ СМЕРТИ
ПОБРАТИМА ПО ЗБРОЇ

СЛ. П.
ЛЕВА ЛЕПКОГО

кол. поручника кінноти УСС
буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

7-го грудня ц. р. о год. 8-ій рано
в Церкві СВ. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ
в ЧИКАҐО, Ілл.

До ласкавої участи просить
МИХАЙЛО ПЕТРУНЯК, кол. УСС
і
СТАНИЦЯ БРАТСТВА УСС в ЧИКАҐО

Збірка в пам'ять
св. п. ОЛЬГИ КВАСНИЦІ
переведена в Т-ві „Самопоміч" в Джерзі Ситі на Видавничий Фонд ОПЛДМ.

Маріян і Іванка Коць	$20.00	Іван Шабельський	$5.00
Григорій Яремчук	5.00	Володимир Дяків	2.00

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. ВАЛЕНТИНИ ТОВСТОКОР
вносимо 25.00 долярів
на Українську Православну Церкву-Пам'ятник
в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

А. та М. ОЛІЙНИК

Замість квітів на свіжу могилу
Незабутнього мого Команданта сотні

сл. п. Лева Лепкого

кол. поручника кінноти УСС
складаю по 10.00 долярів
на журнал „Українське Козацтво";
на Видавництво „Червона Калина";
і на „Історично-Військовий Музей" в Вінніпеґу, Канада.

Високодостойній Дружині найглибші вислови співчуття.

Михайло ПЕТРУНЯК з Родиною

✝

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого МУЖА

бл. п.
Проф. Д-ра МИХАЙЛА МИТРОФАНОВИЧА
ОВЧИННИКА

буде відслужена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА ТА ПАНАХИДА
НАД МОГИЛОЮ

в суботу, 4-го грудня 1971 року о год. 9:30 ранку
в Церкві СВ. АНДРЕЯ в БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

Рідних, Друзів і Приятелів прошу взяти в цей день участь в молитвах за Спокій Душі Спочилого.

В безмежному горю —
дружина — МАРІЯ ОВЧИННИК

У Філядельфії відзначили 50-річчя Базару

З ініціятиви комбатантських організацій та за співучастю Товариства Прихильників УНР і православної громади при церкві св. Покрови відзначено пам'ять 359 героїв-учасників 2-го Зимового Походу, що потрапили в полон-неволю і були розстріляні червоними катами під Базаром на Волині 21-го листопада 1921 року.

Поминальне Богослуження відправив о. Михайло Борисенко і виголосив проповідь, звернену головно до молоді, яка організованими лавами взяла участь у святкуванні. На чолі молодечих організацій був почесний відділ комбатантських організацій, з прапором ОбВУА, під командою Миколи Алексевича.

По церковних відправах, в церковній залі відбулося зібрання представників української спільноти, що його відкрив голова Управи Відділу ОбВУА в Філядельфії Микола Алексевич і попросив виголосити доповідь, голову Братства УСС Івана Порипка. Він у півгодинному рефераті насвітлив причини, що допровадили до 2-го Зимового походу та трагедії 1-ої української Повстанчої Армії. Потім М. Алексевич і інж. Павло Лимаренко, голова Прихильників УНРади, відчитали поіменно прізвища 359-ох, які віддали життя за волю України. Прапори молодечих організацій похилилися, а зібрані постанням та мовчанкою віддали почесть їх пам'яті. Також вшановано живучих вояків — учасників бою під Базаром, зокрема приявного на зібранні Матвія Сужка. Після того Сестрицтво при парохії св. Покрови гостило наших комбатантів.

І. Д.

Підготова концерту на честь М. Леонтовича

На 12-те грудня ц. р. призначено, на 4-ту годину дня у залі Фешен Інститут, 225 Вест 24-та вулиця, міста Ню Йорку концерт-маніфестацію на честь геніяльного композитора М. Леонтовича. В програмі коротке слово про композитора, яке виголосить музиколог д-р І. Соневицький. У концерті візьмуть участь вісім хорів: „Думка", хор Церкви св. Івана Хрестителя — Ньюарк, „Жайворонки" хор при Осередку СУМА ім. ген. Т. Чупринки, „Гомін України" — з Лонг Айленду, хор Церкви св. Володимира з Ню Йорку, мужеський хор „Прометей" з Філядельфії, хор ім. М. Леонтовича з Ірвінгтону, хор „Боян" з Перт-Амбой-Єлизабету з участю бандуристів при Українському Народному Домі у Джерзі Сіті і бандуристів зі школи українознавства у Бавнд Бруку.

Кожен хор виконає по дві точки з творів М. Леонтовича. Крім того зведений хор із 400 осіб, у якому беруть участь всі хори - учасники в індивідуальних виступах, під керівництвом диригента В. Завітневича, виконає „Козака несуть" та „Ой, зійшла зоря". Солісти О. Зам'ята — сопрано та Ю. Федорів — баритон.

Відбуваються регулярно проби всіх хорів. Спільна проба зведених хорів відбудеться в Українському Народному Домі міста Ню Йорку в п'ятницю 3-го грудня ц. року.

У радіопрограмі, яку провадить священик Української Католицької Церкви о. д-р Володимир Гавлич, ЧСВВ, буде репортаж про композитора 3-го та 10-го грудня (п'ятниця) між 7 - 8 годин вечора. Крім того директор п. Шарван Боффадо в своїй радіопрограмі в суботу 4-го грудня о 2-ій годині влаштовує радіопередачу з присвятою геніяльному композиторові. Заповіджений концерт - маніфестація хай буде відплатою всім ворогам, які нищать українську культуру в нашій окупованій Батьківщині.

В. В.

Творчість Марії Галун Блок

В дитячому відділі Денверської Публічної Бібліотеки Виставляють первісні матеріяли „Дам'янові два світи", письменниці українського роду Марії Галун Блок. Матеріяли включають деякі нотатки письменниці зроблені в часі концепту книжки, первісну чернетку рукопису, дослідчі матеріяли, листування поміж автором і видавцем, шосту кінцеву чернетку, друкарські ґранки, і в кінці, оправлену книжку у виданнях американському і британському, як також декілька сторінок цієї книжки з видання письмом для сліпих Брайля.

Цю книжку можна також отримати в звукозаписі для сліпих, записаному для Конгресової Бібліотеки. Після одномісячного показу всі ті матеріяли будуть випозичені на постійно для Керлян Збірки первісних матеріялів американської дитячої літератури в бібліотеках Міннесотського університету.

К. К.

В Україні відбудеться огляд праці дитячих театрів

Київ. — У вересні - листопаді 1972 року в Україні відбудеться обласний, а потім загальний огляд праці усіх Театрів Юного Глядача, ТЮГ-в, та усіх професійних Лялькових Театрів. Огляд провадитиме „міністерство культури УССР, разом з ЦК ЛКСМ", з комсомольською організацією. Після нього відбудеться ще „всесоюзний огляд" у Москві. Найкращі ТЮГ-и і Лялькові Театри в Україні одержать по три премії в розмірі від 750 до 300 рублів, „грамоти", менші грошові премії, оплачені мандрівки до інших міст СССР для перегляду праці театрів такого типу. ТЮГ-и під час огляду мають показати по одній виставі, а Лялькові Театри — щонайменше по дві. Огляд-конкурс заплановано для того, щоб „підвищити ідейно-художній рівень театрів, сприяти створенню нового репертуару на матеріялі історичного минулого нашої Вітчизни і сучасного життя" совєтської молоді та дітей, врешті, щоб „забезпечити виконання рішень 24-го з'їзду КПСС по комуністичному вихованню підростаючого покоління".

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) $2.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестилі, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) $3.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії) $4.00

ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по $3.00 за інч за кожного рода оголошення.

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту $4.75

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти $6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довжні за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ ТУТ І ТАМ ДАЄ ПРИКЛАД...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Українських Студій буде всецило завершений.

Оставайте з Богом та щиро Вас здоровимо:

Ірка, Оля, Михайло, Дарка, Богдан, Марійка...

(Оригінал цього листа находиться в редакції „Свободи")

І знову, наче у відгомін своїм побратимам і посестрам „там", 13-ий Конгрес Союзу Українських Студентських Товариств Америки, що відбувся на Союзівці в днях 20 і 21-го листопада ц.р., схвалив однодушно таку резолюцію:

Резолюція в справі ФКУ

а) 13-й Конгрес СУСТА — організації, яка створила Фонд Катедр Українознавства, заявляє своє вдоволення з розвитку українознавчих студій в Гарвардському університеті.

б) Конгрес висловлює признання академікові Омелянові Пріцакові за його жертвенну і успішну працю для встановлення тривалого центру української науки в Америці.

в) Конгрес щиро вдячний всім жертводавцям і Представникам ФКУ, які своєю посвятою уможливили реалізування задуму СУСТА з 1957-го року.

г) Конгрес рішучо відкидає і засуджує всі спроби зломанірених критиків обезцінити діло СУСТА — творення Гарвардського Центру Українських Студій.

ґ) З огляду на недалекий речинець (грудень 1972 р.) сплати трьох катедр і інституту українознавства по ціні з 1968-го року, 13-ий Конгрес СУСТА закликає все українське студентство включитися в популяризацію справи ФКУ серед української спільноти і в збіркову кампанію (потрібно — 3 мільйони доларів), а українське громадянство до посиленої жертвенности.

Хай нашим кличем буде: осягнення мети ФКУ в 1972-му році!

Лист і резолюції говорять самі за себе. „Свобода" вже від деякого часу запляновувала та приготовила спеціяльне, подвійне своє „гарвардське видання", публікацію якого відложено з уваги на деякі інші корисні акції. Тому, що Фонд Катедр Українознавства та Гарвардський Осередок Українських Студій заплянували проголосити 1972-ий рік Роком Українських Студій в Гарварді, „Свобода" плянує всецило включитися в цю акцію та попередить її публікацією заплянованого окремого „гарвардського" видання з початком нового, 1972-го року, друкуючи в ньому авторитетні інформації про дотеперішній розвиток і теперішній стан українських студій в Гарварді, призбирані вже знову довгі списки жертводавців, між ними багатьох меценатів-тисячників, відповіді критикам та подібні матеріяли.

Пам'яті Володимира Стрілецького

Крім актуальних вісток із світа та українського життя, „Свобода" подала в рр. 1949, 50 і 51-ім відомості про прибуття нових іміграантів, подаючи назву корабля та поіменний список.

В одному із чисел „Свободи" за жовтень 1949 р. була згадка, що до ЗСА прибули Стефан, Марія і Володимир Стрілецькі, батько, мати й син, який ще недавно, бо в 1947 р. закінчив технічні студії Відділу будови машин в Мюнхені.

Молодий інж. Володимир Стрілецький уродженець (1922) Львова, де закінчив народну освіту і Академічну гімназію, приїхав до Америки з постановою використати своє технічне знання.

Незадовільне знання англійської мови, поборювання всіх початкових труднощів нового іміграанта не зражували його. Вивчав англійську мову і доповняв технічне знання на спеціяльних курсах в Чикаго.

У 1950 й. одружився з Ярославою Дулин. У квітні 1951-го р. поступив на працю до великої фірми Бабкок і Вілкок у Чикаго, з якою зв'язався на повних 20 років аж до своєї смерти—дня 23-го березня 1971 р. Розпочав працю як технічний рисівник, скоро вибився своєю пильністю, солідністю і знанням роботи на становище заступника менаджера і керманича одного великого Відділу.

Фірма Бабкок і Вилкок є знана не тільки в Америці, але й у світі як продуцент великих бойлерів не лиш для таких фірм як Едісон Ко. але й до атомових підводних човнів.

Солідність та знання відкрили для інж. В. Стрілецького шлях до відповідальних становищ. Люблений своїми співпрацівниками, шанований керманичами фірми, старався для інших і завдяки його особистій інтервенції, на працю до Бабкок, бюро в Чикаго прийнято багато українців, що для не одного стало початком його життьової кар'єри. Він безкорисно провадив для працівників українців (які творили 30% всіх працівників фірми) додаткові курси для поглиблення технічного знання і для кращого зрозуміння своєї праці. Коли в 1958 р. замкнено, із-за од незалежних причин, технічні бюра Бабкок-а в Чикаго, інж. Стрілецький переходить до централі в Барбертон, Огайо.

Маючи більші можливості, присвятив себе також дослідній праці, і не тільки займав відповідальні становища, але й працював над уліпшенням продукції. Вислідом його праці і також працівників фірми був патент Ч. 3310041.

Ще недавно була довша замітка в „Свободі" про технічні успіхи інж. В. Стрілецького, тож зрозуміло, що вістка про його передчасну смерть викликала глибокий жаль не тільки родини—дружини, дітей Христі, Володимира і Ліди, старенького батька, але й всіх, що його знали. Просто не хотілось вірити, що молодий, життєрадісний Влодзьо, як його популярно називали приятелі, уже не живе. Некролог у „Свободі" повідомляв всіх знайомих, що не стало молодої людини, якої девізою було помагати другим.

Замість квітів на могилу дорогого і незабутнього нашого приятеля інж. Володимира Стрілецького, приятелі і знайомі жертвували на Український Вільний Університет 80.00 дол., які передано проф. В. Іващукові в Чикаго.

О. Го.

Вінніпезька Архиєпархія видала двомовний „Канадійський Катехизм"

Вінніпеґ. — Вінніпезька Архиєпархія Української Католицької Церкви в Канаді видала для українських дітей і молоді при парохіяльних школах 200-сторінковий двомовний „Канадійський Катехизм" під назвою „Прийди до Отця", українською і англійською мовами. Книжка ілюстрована 37 малюнками в повних кольорах, роботи Романа Ковалія, який пристосував ті малюнки, сказано в повідомленні з Канцелярії Катехитичного Центру, „до нашого обряду й обставин". У книжці є 17 сторінок з віршованими текстами й нотами до пісень, що їх вивчають діти в різних порах релігійного календаря. Книжка „Прийди до отця" коштує 2 дол. 25 центів. Катехизм апробований канадійським Єпископатом. Бажаючі придбати цю книжку, можуть писати до Заряду Катехитичного Центру, головою якого є о. Р. Кисілевський, а секретарем п-і П. Варен: 235 Scotia St., Winnipeg 17, Man.

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕФАН СОРОКАНИЧ, член УНС Відд. 305 Т-ва Запор. Січ в Mahonoy City, Pa., помер 14 листопада 1971 р. на 70 р. ж. Став членом УНС в 1939 р. Полишив у смутку дружину Марію, 3 доньки: Анну, Ольгу, Марію і сина Івана.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН ДУСАНЕНКО — член-основник і урядник УНСоюзу Відд. 204 Т-ва о. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н. Й., помер 16 жовтня 1971 р. на 78 р. ж. Нар. в Денисові, пов. Тернопіль, Україна, і став членом УНС в 1916 р. Полишив у смутку дружину Анну, синів: Тараса Богдана, Володимира Андрія і 5 внуків та правнука. Похорон відбувся на цвинтарі Ferncliff, Hartsdale, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Палидвор, секр.

КОНСТАНТИН О. ПОСТУПАК, член УНС Відд. 305 Т-ва Запор. Січ в Mahonoy City, Pa., помер 14 листопада 1971 р. на 66 р. ж. Став членом УНС в 1941 р. Полишив у смутку дружину Марію, синів Стефана і Данила, 5 внуків. Похорон відбувся 17 листопада 1971 р. на цвинтарі Родини Поступаків в Weaterly, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АТАНАС КУЛЬЧИЦЬКИЙ, член УНС Відд. 96 Б-ва св. Івана в Піттсбурґу, Па., помер 15 листопада 1971 р. на 80 р. ж. Нар. в Болазові, Горна, і став членом УНС в 1920 р. Полишив у смутку Піс, Анну, Гелен, внучку і 7 правнуків. Похорон відбувся 18 листопада 1971 р. на цвинтарі св. І. Хрестителя в Піттсбурґу, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ТЕКЛЯ БУДАН — членка УНС Відд. 339 Б-ва св. Василія у Філядельфії, Па., померла 1 листопада 1971 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Щавник, пов. Сянок, Україна, і стала членкою УНС в 1943 р. Полишила в смутку дочки: Марію, Анну і Єву і 2 внучки та 2 правнуків. Похорон відбувся 3 листопада 1971 р. на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі в Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Лупацій, секр.

МАРІЯ ІЛЬЧИТИН — членка УНС Відд. 55 Б-ва Арх. Михаїла в Балтімор, Мд., померла 11 листопада 1971 р. на 33 р. ж. Нар. в с. Калини, пов. Дрогичин, Полісся, і стала членкою УНС в 1952 р. Полишила в смутку мужа Івана, сина Мирослава, невістку Тересу, батька Андрія, бабуню, брата Юрка, сестру Катрусю. Похорон відбувся 15 листопада 1971 р. на цвинтарі Glen Haven, Glen Barnie, Md.

Вічна Їй Пам'ять!

А. Цьадин, секр.

МАРІЯ РУДАВСЬКА — членка УНС Відд. 137 Т-ва Богдана Хмельницького в Вест Істон, Па., померла 22 жовтня 1971 р. на 74 р. ж. Нар. в с. Росохи, пов. Старий Самбір, Україна і стала членкою УНСоюзу в 1925 р. Полишила в смутку дочку Катерину, сина Миколу, 2 братів. Похорон відбувся 25 жовтня 1971 р. на парафіяльному цвинтарі св. Духа в Вегнерсвіл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Ст. Колодруб, секр.

ПАЗЯ МОЗИЛЬОВСЬКА — членка УНС Відд. 102 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, померла 24-го жовтня 1971 р. на 77 р. ж. Полишила в смутку синів: Михайла, Антона, Станлея, дочок — Гелену і Марію, внуків і правнуків. Похорон відбувся на цвинтар св. ап. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Бобечко, секр.

ТЕССІ КРОЛІК — членка УНС Відд. 382 в Frackville, Па., померла 26 жовтня 1971 р. на 81 р. ж. Стала членкою УНС в 1934 р. Полишила в смутку дітей: Ольгу, Нанси, Софію, Юлію, Марію, Михайла. Похорон відбувся 30 жовтня 1971 р. парафіяльному цвинтарі св. о. Миколая в Фреквіл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПАВЛО ТЕРЛЕЦЬКИЙ — член УНС Відд. 336 Т-ва Сокіл в Клівленді, Огайо, помер 1 листопада 1971 р. на 77 р. ж. Нар. в селі Либохора, Старий Самбір, Україна. Став членом УНС 1944 р. Полишив у смутку сестру в Україні і сестрінку в Клівленді. Похорон відбувся 4 листопада 1971 р. цвинтар Hillcrest Memorial Park, Bedford Hts., Ohio.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. Кисіль, секр.

МИРОН БЛАЩУК — член УНС Відд. 350 Б-ва св. Арх. Михаїла в Стемфорд, Конн., помер 7 листопада 1971 р. на 54 р. ж. Полишив у смутку дружину Ліляи, сина Данила та батька Василя.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

що Адміністрація не буде поміщувати жадних оголошень

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

ТАРЗАН, Ч. 6662. Дикуни принесли людські руки

Здорові були, вагабунди! Я, Тарзан, вітаю вас!

Маємо „крули", але той, що купує „крули", не зустрів нас сьогодні, як обіцяв був. Тому приходимо до нього!

Робимо поступ, Тарзане! Чоловік, що ти його вбив, таборував тут, щоб купувати людські руки від вагабундів!

Ми готові зробити велику дорогу до торговельної станиці! Але чоловік з торговельної станиці дає потрібні нам речі тільки тоді, коли маємо золото! Чоловік тут, це наш приятель. Ми даємо йому „крули", а він дає нам золоті штуки! Будемо ждати на нього!